

Г-жа Масларска

Не може да бжде!

Масларски

Вѣрно е, вѣрно е. За туй и съмнение не може да има. Цѣлиятъ градъ го знае, всички поздравляватъ доктора. Наследство получилъ. Самъ той призна.

Г-жа Масларска

А пъкъ азъ го мислѣхъ голъ като фурка. Сега разбирамъ! Разбирамъ защо бѣха се налепили около него. Е, ти какво мислишъ да правишъ?

Масларски (разхожда се)

Азъ ли? Азъ, като председателъ на училищното настоятелство, мисля тѣй да влѣза подъ кожата на доктора, да го предразположа, та да подари нѣщо, я за училището, я за читалището. . .

Г-жа Масларска

Ти си лудъ! Ти умъ нѣмашъ въ главата си. . .

Масларски (гледа я очуденъ)

Г-жа Масларска

Че ти деца нѣмашъ ли? Че ти дъщеря нѣмашъ ли? За нея не мислишъ ли?